

J. ROŠIN, hotel Kaktus u Supetru

fluidnim organskim oblicima i osjetljivim kromatskim skladovima, sintetizira različite postupke (bad painting, pattern painting, kleeovski piktoگرامi), gradeći hermetički jezik individualnih znakova. Poslije raspršenih »kaligrafskih« kompozicija opredjeljuje se za konzistentnije oblike i grafički ističe središnje elemente u slici (*Dedal*, 1983; *Zemljovid*, 1987; *Anagram*, 1988). U posljednje vrijeme slika ludične asocijativne kompozicije (*Otvoreno nebo*, 1991; *Milano*, 1992) te ciklus *Trag ruke*, u kojemu ocrta vlastitu ruku tvoreći gustu mrežu samostalnih obrisa. Samostalno je izlagao u Hvaru, Zagrebu, Zadru, Dubrovniku, Rijeci, Kopru i Le Touquetu.

LIT.: I. Zidić, Igor Rončević (katalog), Zagreb 1980. — M. Susovski, Igor Rončević (katalog), Zagreb 1984. — A. Medved, Pittura fresca—immagini della transavanguardia jugoslava, Koper 1985. — V. Maleković, Igor Rončević (katalog), Zagreb 1988. — A. Marčić, Igor Rončević (katalog), Zagreb 1992. — Z. Maković, Igor Rončević, Trag ruke (katalog), Zagreb 1994.

ROSANDIĆ, Toma, kipar (Split, 22. I. 1878 — 1. III. 1958). Učio klesarski zanat kod oca, usavršavao se u radionici P. Bilinića u Splitu (1900–03), potom u Rimu, Firenci i Veneciji (1903–05) te u Meštrovićevoj ateljeu u Beču (1908). Nakon I. svj. r. živio i radio u Beogradu, gdje je bio profesor na Umjetničkoj školi, jedan od osnivača i prvi rektor Akademije likovnih umjetnosti, član SANU od 1946. God. 1946–54. vodio je Majstorsku radionicu u Beogradu. Bio je član grupa »Medulić« i »Oblik«. Skulpture u mramoru *Ležeći ženski akt*, *Bolesna i Gđa Marchi* (sve iz 1906) pokazuju da se R. na početku kolebao između secesijsko-simboličnih odjeka i utjecaja akademskoga realizma. Na nekim ranim skulpturama (*Glava Turčina*, *Mladić*, obje iz 1910; *Mladost*, 1911) naglašena monumentalnost u modelaciji usko je vezana uz snažan Meštrovićev utjecaj. Usto je na nekim portretima (*Muzičar K. H.*, 1912; *Književnik O. S.*, 1913) vidljivo da dobro poznaje kiparstvo A. Rodina i duh ekspresionističke skulpture W. Lehmbruckea, pogotovo u djelima s duhovnom tematikom (*Ecce Homo* i *Glava Krista*, obje iz 1915. i *Asket*, 1916). *Mauzolej obitelji Petrinović* na groblju u Supetru na Braču počeo je raditi 1924, a posvetio mu je četiri godine rada, izradivši sve sam: od idejnoga projekta, skulptura *Andeo koji se moli*, *Raspeće* i *Polaganje u grob*, ulaznih vrata s reljefom *Borba dobra i zla* do ukrasnih elemenata.

Izradio je nekoliko fino stiliziranih reljefa u drvu (*Igra*, *Mladost*, *Ivan Krstitelj*, *Majčina tuga*, sve između 1916–20). Vlastitim lik. jezikom nakon 1925. prelazi na puno i snažno modeliranje, stvarajući bogate i oble forme, mišićava i napeta ljudska tijela (*Harfist*, 1929; *Bacač kamena*, 1931; *Umorni borac*, 1935). Na portretima mimom glatkom fakturom i finim psihološkim nijansiranjem radi *Glavu žene* (1930), *Biskupa Uccellinija* (1933) i autoportrete — (nekoliko verzija: 1929, 1932, 1935).

Samostalno je izlagao u Rotterdamu i Beogradu, te na skupnim izložbama.

BIBL.: *Autobiografija*, Godišnjak SAN (Beograd), 1946, 53.

LIT.: A. Ujević, Rosandić, Zagreb 1920. — V. Brajević, Mauzolej porodice Petrinović u Supetru. Najnoviji i najveći rad vajara Rosandića, Novo doba, 1926, 199. — M. Kolarić, Toma Rosandić, Beograd 1959. — R. Anić, Toma Rosandić, Beograd 1963. — A. Adamec, Kiparsko stvaralaštvo u Hrvatskoj 1897–1918 (katalog), Zagreb 1978.

ROSELLI, Jacopo, tal. slikar (XV. st.). God. 1493. došao je iz Firence u Dubrovnik s namjerom da bude primljen u općinsku službu, ali ga je Vijeće umoljenih odbilo. Tada je otvorio radionicu u kojoj je primio kao pomoćnika dubrovačkoga slikara M. Vučetića, rođaka slikara B. Vlatkovića. Bavio se također drvorezbarstvom i kiparstvom, te je ukrašavao stanove dubrovačke vlastele; 1494. oslikao je dvije sobe i ukraasio duborezom dva »studija« dubrovačkoga vlastelina Mihovila Bunića. Nakon 1495. ne spominje se više u Dubrovniku. Nijedan njegov rad nije očuvan.

LIT.: Tadić, Građa, I. — V. Đurić, Dubrovačka slikarska škola, Beograd 1963.

K. Plj.

ROSENBERGER, Ivan Adam, kipar (? — Varaždin, 27. XII. 1758). God. 1719. postaje građaninom Varaždina, gdje je imao i svoju radionicu. Njegovo je djelo *Sv. Ivan Nepomuk* (oko 1716) za pil na kamenome mostu u Varaždinu. Pripisuju mu se i kipovi Majke Božje na početku nekadašnje Cintorske ulice (1728) i u niši kuće Klošmerl u Varaždinu (danas u lapidariju Gradskoga muzeja), te kipovi na gl. oltaru u kapeli Sv. Križa u Križu Podravskome (1744–48).

LIT.: I. Lentić-Kugli, Nekoliko podataka o varaždinskim kiparima 18. stoljeća, Vijesti MK, 1969, 4. — Horvat—Matejčić—Prijatelj, Barok.

R. He.

ROŠIĆ, Milivoj, skupljač umjetnina (Škrlevo kraj Rijeke, 19. V. 1899 — Zagreb, 14. II. 1983). Bio je liječnik u Zagrebu. Skupljao predmete od metala, stakla, porculana, svjetovni i crkv. namještaj, sakralnu plastiku iz hrv. krajeva XVI–XVIII. st. te slike stranih majstora XVI–XIX. st. i hrv. slikara (V. Bukovac). Zbirka je prvi put popisana 1951. Sadržavala je oko 1300 predmeta, a u Registar pokretnih spomenika kulture upisana je 1972.

ROŠIN, Jerko, arhitekt (Split, 5. X. 1942). Diplomirao je na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1967 (V. Turina). Boravio je na stručnome usavršavanju u Francuskoj (1973). Od 1974. odgovorni je projektant u »Ar-projekt« u Splitu. U širokome rasponu projektantskih zadataka koje rješava istaknuto mjesto pripada turističkim građevinama, kojima primjenom primorskih građevnih elemenata daje naglašeno regionalno obilježje. Autor je projekata za hotele »Kaktus« u Supetru (1977) i »Pelegrin« u Brelima (1978), za rekonstrukciju i adaptaciju hotela »Maestral« u Brelima (1975. i 1979) i »Marjan« u Splitu (1988) te za niz turističkih i ugostiteljskih zgrada (barovi »Gloria« i »Caroca« u Splitu i »Arsenal« u Hvaru, Casino ACI u Splitu i Trogiru, kavana hotela »Amfora« i kavana »Pjaca« u Hvaru, plažni objekt Jakiruša u Brelima) i obiteljskih kuća (kuće Božiković u Svetom Martinu, 1987; Vuksan u Zadru, 1994, te Jakišić u Donjem Humcu na Braču, 1994). Među mnogim unutrašnjim uređenjima i adaptacijama izdvaja se »Teatrin na Prokurativama« u Splitu (1978) s koncertnom dvoranom i komornom scenom. Izveo je i više poslovnih zgrada (pošta u Kambelovcu) i industrijskih pogona (Blato na Cetini, Šestanovac, Drniš). — Bavi se grafičkim oblikovanjem (plakat) i projektiranjem namještaja. Objavio je više napisa o odnosu turističke izgradnje i urbanističkoga planiranja (*Turizam na području srednje Dalmacije*, 1971; *Arhitektura i turizam*, 1977).

LIT.: A. Pasinović, U jeziku krajolika, Start, 1977, 231. — Ista, Graditeljska baština kao sadnica suvremenosti, Arhitektura, 1977, 162–163. — D. Keckemet, Nove jadranske vizure, Vjesnik, I. XII. 1980. — I. Maroević, Arhitektura sedamdesetih godina u Hrvatskoj, Arhitektura, 1981, 176–177. — D. Gudić, Svjetski »image« hotela Marjan, Nedjeljna Dalmacija, I. XI. 1987.

Ž. D.

ROTA, Martin → KOLUNIĆ-ROTA, MARTIN

ROTH-DANČ, Marika → DANČ-ROTH, MARIKA

ROTKVIĆ, Angela, oblikovateljica pejzaža (Virovitica, 9. V. 1919). Posvećuje se oblikovanju vrtova i parkova u Gradskom poglavarstvu Zagreba; od 1950. samostalno projektira i realizira mnogobrojne parkove te parkove uz škole, groblja, spomen-obilježja, među kojima se izdvajaju park u Vinkovcima (1951), uređenje glavnog šetališta u Sisku (1953), središnji trg u Virovitici (1957), rekreacijski parkovi uz hotelski kompleks »Borik« u Zadru (1959–79), park uz vilu »Zagorje« (1964, sa S. Seissel). Prve nagrade osvaja na natječajima za uređenje tvrđave »Stari grad« u Sisku (1953, sa S. Gvozdanović), stambena naselja u Petrovaradinu (1953, s B. Milićem), spomenički kompleks u Kamenskom (1964, V. Babićem, J. i S. Seissel), Spomen-dom u Splitu (1972, sa Ž. Vincekom).

R.

ROVINJ, grad na Z obali Istre. Spominju ga kasnoant. izvori (*Ruigno*, *Ruginio*, *Revingo*). — Stara gradska jezgra smještena je na uzvisini stožasta oblika koja je nekada bila otok odvojen od kopna kanalom. Karakteristična se gradska struktura razvijala kroz sr. vijek na gradinskoj, odn. kasnoantičko-ranosrednjovj. osnovi. Raster srednjovj. grada očuvan